

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 aprilie 2013 —
Comisia Europeană/Irlanda**

(Cauza C-85/11) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — Directiva 2006/112/CE — Articolele 9 și 11 — Legislație națională care permite includerea unor persoane neimpozabile într-un grup de persoane care pot fi considerate ca persoană impozabilă unică în scopuri de TVA)

(2013/C 156/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: R. Lyal, agent)

Pârâtă: Irlanda (reprezentați: D. O'Hagen, agent, G. Clohessy SC, N. Travers, BL)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentați: M. Smolek și T. Müller, agenți), Regatul Danemarcei (reprezentați: inițial C. Vang, ulterior V. Pasternak Jørgensen, agenți), Republica Finlanda (reprezentați: H. Leppo și M. S. Hartikainen, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentați: H. Walker, agent, asistată de M. Hall, barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 9 și 11 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Legislație națională care permite includerea unor persoane neimpozabile într-un grup TVA

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, precum și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 martie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — RWE Vertrieb AG/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

(Cauza C-92/11) ⁽¹⁾

[Directiva 2003/55/CE — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 93/13/CEE — Articolul 1 alineatul (2) și articolele 3-5 — Contracte încheiate între vânzătorii sau furnizorii și consumatori — Condiții generale — Clauze abuzive — Modificare unilaterală de către vânzător sau furnizor a prețului serviciului — Referire la o reglementare imperativă concepută pentru altă categorie de consumatori — Aplicabilitatea Directivei 93/13/CEE — Obligația privind o redactare clară și inteligibilă și privind transparența]

(2013/C 156/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: RWE Vertrieb AG

Pârât: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 1 alineatul (2), precum și a articolelor 3 și 5 coroborate cu punctul 1 litera (j) și cu punctul 2 litera (b) a doua teză din anexă din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol. 2, p. 273) — Interpretarea articolului 3 alineatul (3) coroborat cu anexa A literale (b) și (c) la Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE (JO L 176, p. 57, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 80) — Clauză care stabilește dreptul furnizorului de a modifica unilateral prețul serviciului printr-o referire la o reglementare imperativă concepută pentru o altă categorie de consumatori — Aplicabilitatea Directivei 93/13/CEE — Cerințe privind redactarea clară și inteligibilă și privind transparența

Dispozitivul

1. Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că această directivă se aplică clauzelor din condițiile generale inserate în contracte încheiate între un vânzător sau furnizor și un consumator, care preiau o normă din dreptul național aplicabilă altei categorii de contracte și care nu sunt supuse reglementării naționale în cauză.
2. Articolele 3 și 5 din Directiva 93/13 coroborate cu articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE trebuie interpretate în sensul că, în scopul de a aprecia dacă o clauză contractuală standard, prin care o întreprindere de distribuție își rezervă dreptul de a modifica

costurile furnizării gazelor naturale, respectă sau nu respectă cerințele de bună-credință, de echilibru și de transparență impuse prin aceste dispoziții, prezintă printre altele, o importanță esențială:

- aspectul dacă în contract se indică în mod transparent metoda în conformitate cu care variază respectivele costuri sau motivele acestei variații, astfel încât consumatorul să poată să prevadă, pe baza unor criterii clare și inteligibile, eventualele modificări ale acestor costuri. Lipsa unei informări în acest sens înaintea încheierii contractului nu poate, în principiu, să fie compensată prin simplul fapt că, în cursul executării contractului, consumatorii vor fi informați despre modificarea costurilor cu un preaviz rezonabil și despre dreptul lor de a rezilia contractul în cazul în care nu doresc să accepte această modificare și
- aspectul dacă facultatea de reziliere conferită consumatorului poate, în condițiile concrete, să fie realmente exercitată.

Revine instanței de trimitere obligația de a efectua aprecierea menționată în funcție de toate împrejurările specifice fiecărei spețe, inclusiv în funcție de ansamblul clauzelor care figurează în condițiile generale ale contractelor de consum din care face parte clauza în litigiu.

(¹) JO C 211, 16.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 21 martie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Ungaria) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi

(Cauza C-254/11) (¹)

[Spațiul de libertate, securitate și justiție — Micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre — Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 — Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Durată maximă de ședere — Reguli de calcul]

(2013/C 156/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Pârât: Oskar Shomodi

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Interpretarea articolului 2 litera (a), a articolului 3 alineatul (3) și a articolului 5 din Regulamentul (CE)

nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen (JO L 405, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 140), precum și a altor dispoziții relevante din *acquis-ul* Schengen — Respingerea cererii de intrare pe teritoriul unui stat membru formulată de un resortisant al unei țări terțe în cadrul regimului propriu micului trafic de frontieră, motivată de faptul că durata cumulată a șederilor individuale efectuate de persoana interesată în statul membru în cauză în ultimele șase luni anterioare cererii de intrare respective a depășit durata maximă autorizată — Reguli de calculare a duratei maxime a șederii în regimul micului trafic de frontieră

Dispozitivul

1. Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen trebuie interpretat în sensul că titularul unui permis de trecere locală a frontierei eliberat în temeiul regimului specific micului trafic de frontieră instituit prin acest regulament trebuie să aibă posibilitatea, în limitele prevăzute de regulamentul menționat și de acordul bilateral adoptat pentru aplicarea acestuia încheiat între țara terță al cărei resortisant este și statul membru vecin, pe de o parte, să circule liber în zona de frontieră timp de trei luni în cazul în care șederea sa nu este întreruptă și, pe de altă parte, să beneficieze de un nou drept de ședere de trei luni după fiecare întrerupere a șederii sale.
2. Articolul 5 din Regulamentul nr. 1931/2006 trebuie interpretat în sensul că prin întreruperea șederii prevăzută la acest articol se înțelege trecerea, indiferent de frecvența acesteia, chiar și de mai multe ori pe zi, a frontierei dintre statul membru vecin și țara terță în care are reședința titularul permisului de trecere locală a frontierei, conform condițiilor stabilite prin acest permis.

(¹) JO C 232, 6.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 aprilie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court — Irlanda) — Peter Sweetman și alții/An Bord Pleanála

(Cauza C-258/11) (¹)

(Mediu — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 — Conservarea habitatelor naturale — Arii speciale de conservare — Evaluarea efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit protejat — Criterii care trebuie aplicate pentru evaluarea probabilității ca un astfel de plan sau de proiect să aducă atingere integrității sitului vizat — Situl Lough Corrib — Proiectul de drum N6 pentru ocolirea orașului Galway)

(2013/C 156/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court